

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ

**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΤΕ ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ-ΚΗΕ**

52° ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΤΕ ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ-ΚΗΕ

**Θεσσαλονίκη 11 & 13
Δεκεμβρίου 2014**

**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΟ 52° ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΤΕ/ΔΕΗ**

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Ο κόσμος της εργασίας βρίσκεται στη χειρότερη για αυτόν εποχή, μέσα στη δίνη του μνημονίου και των υποταγμένων κυβερνήσεων στους διεθνείς τοκογλύφους.

Ότι θεωρούνταν μέχρι τώρα αυτονόητο (Συλλογικές Συμβάσεις-Οκτώωρο-Πενθήμερο-Υγειονομική περίθαλψη), έχουν μπει στο στόχαστρο της Τρόικας και τον εδώ εντολοδόχων τους και καλούμαστε σήμερα να υπερασπίσουμε τα κεκτημένα δεκαετιών, τα οποία δεν τόλμησαν να αγγίξουν ούτε τα πιο απολυταρχικά καθεστώτα.

Το Σύνταγμα της χώρας έχει υποκατασταθεί από το τερατούργημα που λέγεται Μνημόνιο. Η εθνική κυριαρχία έχει εκχωρηθεί στους διεθνείς τοκογλύφους. Η χώρα είναι παραδομένη στο έλεος των αδίστακτων δανειστών.

Η Κυβέρνηση σε αगाστή συνεργασία με τα μεγάλα συμφέροντα, ντόπια και ξένα, κατακερματίζει ότι κοινωνική παροχή υπάρχει, διαλύει όλα τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και επιβάλλει άγρια φορολογία στους πάντες και τα πάντα.

Υπουργοί και κρατικοί αξιωματούχοι βολεμένοι στις καρέκλες τους και στα προνόμια της εξουσίας, σπαταλούν δημόσιο χρήμα στο όνομα της ανάπτυξης, την οποία ποτέ δεν βλέπουμε.

Έχοντας μια αντιπολίτευση ανύπαρκτη, που προσπαθεί να βρει το βηματισμό της, δίνοντας υποσχέσεις στους πάντες με αποτέλεσμα να γίνεται αναξιόπιστη, χωρίς να δίνει καμία ελπίδα στο χειμαζόμενο από τη φτώχεια εργαζόμενο και κυρίως άνεργο πολίτη.

Το Συνδικαλιστικό κίνημα παραμένει δυστυχώς αναξιόπιστο, προεξέχοντας μερίδας της ηγετικής ομάδας της ΓΣΣΕ, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να απομακρύνεται από τα συνδικάτα.

Ευθύνη έχουμε όλοι μας και η ανασυγκρότηση του Συνδικαλιστικού Κινήματος είναι υποχρέωση όλων μας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ - ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Το «Πρόγραμμα Στήριξης» των δανειστών, με τα διαδοχικά Μνημόνια, μετέτρεψε τη χώρα μας σε διεθνές πειραματόζωο, για να ασκηθούν οι πιο ακραίες, για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, πολιτικές λιτότητας.

Όλα αυτά, με την ψευδεπίγραφη υπόσχεση, ότι σύντομα θα βγούμε από την κρίση και χρησιμοποιούν ως πρόσχημα το λεγόμενο πρωτογενές πλεόνασμα, ένα πλεόνασμα που ακόμη δεν το έχουμε δει, αλλά και έτσι να είναι, αυτό «έγινε» πάνω στα συντρίμια της κοινωνίας και της απόλυτης φτώχειας.

Τέσσερα χρόνια τώρα, ούτε ανάπτυξη είδαμε ούτε καμία πρόοδο της κοινωνίας, αλλά μόνο ψεύτικα λόγια και μεγάλα, με μόνο στόχο την παραπληροφόρηση του λαού, προς όφελος των μεγάλων συμφερόντων.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά και εφιαλτικά όπως :

- Τεράστια αύξηση της ανεργίας, όπου έφτασε σχεδόν στο 28%.
- Μειώσεις μισθών και συντάξεων, σε επίπεδο πείνας.
- Δραματική αύξηση της φορολογίας, με αποτέλεσμα να μην μπορεί κανείς να πληρώσει τις υποχρεώσεις του και δυστυχώς πολλές φορές να συλλαμβάνεται και να πηγαίνει φυλακή. Μόνον οι φυλακές έχουν «ανάπτυξη», δυστυχώς εκεί φτάσαμε.
- Κλείσιμο χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Τεράστιο κύμα μετανάστευσης, σε επίπεδα δεκαετίας του '60.
- Το κυριότερο όμως, έχουμε αύξηση των αυτοκτονιών.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα οι δανειστές βάζουν και νέους όρους, όπως η αλλαγή του Συνδικαλιστικού νόμου (1264), λέγοντας ότι οι συνδικαλιστές έχουν προνόμια, αλλά απώτερος στόχος τους είναι η κατάργηση των συνδικάτων και η γενική επικράτηση της άνισης ατομικής διαπραγματεύσεως εργαζόμενου -εργοδότη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στις σημερινές συνθήκες.

Ήδη η καταστρατήγηση του συνδικαλιστικού κινήματος ξεκίνησε με τις απανωτές επιστρατεύσεις που έχουν γίνει, προεξέχοντας βέβαια της επιστράτευσης των εργαζομένων στον Όμιλο ΔΕΗ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Ένας από τους μεγάλους στόχους του μνημονίου, προκείμενου να εξασφαλίσουν τα οφειλόμενα οι πιστωτές, (γιατί περί αυτού πρόκειται), είναι η εκποίηση του δημόσιου πλούτου, που διαθέτει η χώρα.

Πρώτη και καλύτερη στην λίστα των αποκρατικοποιήσεων, φιγουράρει, η μεγαλύτερη Επιχείρηση της χώρας, η μια και μοναδική βιομηχανική Επιχείρηση, που απέμεινε σε αυτό τον τόπο.

Το σχέδιο της κυβέρνησης προβλέπει την πώληση του Ομίλου ΔΕΗ σε τμήματα, έτσι όπως έχει αποφασιστεί με την Π.Υ.Σ.

Συγκεκριμένα:

Η πώληση του ΑΔΜΗΕ κατά 66% σε ιδιώτη και κατά 34% στο κράτος, η οποία δυστυχώς, έχει νομοθετηθεί με βάση τον νόμο 4237/14 που ψηφίστηκε από τη βουλή, παρά τις αντιδράσεις του συνδικαλιστικού κινήματος στη ΔΕΗ, το οποίο βρήκε η κυβέρνηση σε μια στιγμή αδυναμίας, με τα γνωστά προβλήματα στην Ομοσπονδία.

Τουλάχιστον η ΕΤΕ/ΔΕΗ πρωταγωνίστησε στις κινητοποιήσεις, αλλά δεν αρκούσε από μόνη της να αποτρέψει την ψήφηση του νομοσχεδίου.

Αποτρέψαμε την τελευταία στιγμή, την κατάργηση της ασφαλιστικής μας περιουσίας στη ΔΕΗ και διασφαλίσαμε τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των υπαλλήλων του ΑΔΜΗΕ με βάση το νόμο 4277/14 άρθρο 57.

Το επόμενο στάδιο είναι η πώληση της λεγόμενης «Μικρής ΔΕΗ», δηλαδή η παραχώρηση του 30% του υφιστάμενου δυναμικού (Παραγωγή-Εμπορία-Ορυχεία-Υποστηρικτικές υπηρεσίες) της μητρικής εταιρείας σε μια θυγατρική, η οποία στην πορεία θα πωληθεί 100% στον ιδιώτη, στο όνομα του ανταγωνισμού και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας.

Το σχέδιο της κυβέρνησης έγινε τελικά νόμος του κράτους το περασμένο καλοκαίρι (ν. 4273/14), αφού πρώτα μας επίταξε, γιατί όπως αποδείχθηκε η αντίδραση μας και η αντίδραση της κοινωνίας ήταν απρόβλεπτη για την κυβέρνηση, καθώς μετά από πολλά χρόνια οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ είχαν την κοινωνία μαζί τους και αυτό το γεγονός τρόμαξε την πολιτική ηγεσία και εφάρμοσε άρον-άρον το μέτρο της επίταξης.

Εμείς απαντάμε στην κυβέρνηση και τους εργαζομένους, ότι μπορεί να είμαστε επιταγμένοι, αλλά ποτέ υποταγμένοι και θα πράξουμε ότι είναι εφικτό ώστε να αρθεί αυτό το αντιδημοκρατικό μέτρο.

Εάν ευοδωθούν για την κυβέρνηση όλα τα παραπάνω, το επόμενο βήμα θα είναι η πώληση του 17% του εναπομείναντος τμήματος της πάλαι ποτέ κραταιάς ΔΕΗ.

Αυτοί που επιβουλεύονται αυτά τα σχέδια πρέπει να μας απαντήσουν:

- Τι θα κερδίσει ο απλός καταναλωτής, εκτός των συνεχόμενων αυξήσεων του ηλεκτρικού ρεύματος;
- Αφού απελευθερώθηκε η αγορά, αφού απαλλαχθήκαμε, από τα δήθεν βαρίδια του κρατικού μονοπωλίου, γιατί το ρεύμα έγινε είδος πολυτέλειας; γιατί πληρώνουμε διαδοχικές αυξήσεις; γιατί εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά, ζουν στο σκοτάδι;
- Θα υπάρξουν επενδύσεις και νέες θέσεις εργασίας ή αύξηση της ανεργίας, με ότι σημαίνει αυτό για τους εργαζόμενους;
- Γιατί η ΔΕΗ μετά από τόσες και τόσες αυξήσεις καταρρέει οικονομικά; Μήπως γιατί επιδοτεί το Αλουμίνιο, όταν της επιβάλουν να πουλάει κάτω του κόστους, μετά την απaráδεκτη απόφαση της ΡΑΕ και των συμφερόντων που κρύβονται από πίσω;
- Τι θα γίνει με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές που έχουν φτάσει το 1,7 δις ευρώ, με αποτέλεσμα η Επιχείρηση να μην έχει ρευστότητα;
- Γιατί το κράτος επιδοτεί τους ιδιώτες ηλεκτροπαραγωγούς, μέσω των Αποδεικτικών Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΑΔΙ) και του αμαρτωλού καθεστώτος του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους (ΜΑΜΚ); (τώρα τείνει προς κατάργηση).

Δεν περιμένουμε απαντήσεις από κανέναν, γιατί γνωρίζουμε όλοι ότι όλα αυτά γίνονται για την εξυπηρέτηση των οικονομικών συμφερόντων, ανταγωνιστών της επιχείρησής μας και εξαργύρωσης γραμματίων προς τους Τροϊκανούς και το μεγάλο κεφάλαιο.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ & ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Είναι γνωστό ότι κάθε προσπάθεια, για να επιβιώσει και να αναπτυχθεί μια Επιχείρηση, είναι άμεσα συνδεδεμένη με το επίπεδο και την ποιότητα του έμψυχου δυναμικού που διαθέτει.

Η ΔΕΗ το 1994 είχε 36.670 εργαζόμενους. Σήμερα, 20 χρόνια μετά, με πολύ περισσότερους πελάτες, με εκατοντάδες χιλιόμετρα δίκτυο παραπάνω, και με πολύ περισσότερα εργοστάσια, έχει σήμερα (30/6/2014) 18.969 εργαζόμενους.

Ο μέσος όρος ηλικίας των εργαζομένων στον Όμιλο ΔΕΗ είναι τα 50 έτη, ενώ οι εργαζόμενοι, μεταξύ 20 και 30 ετών στην μεγαλύτερη Βιομηχανία της χώρας, είναι κάτω από 250.

Μετά από συνεχείς πιέσεις του σωματείου μας, αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη από το ΑΣΕΠ η πρόσληψη 540 τακτικών υπαλλήλων στο ΔΕΔΔΗΕ.

Ταυτόχρονα έχουν εγκριθεί οι προσλήψεις 670 τακτικών υπαλλήλων στη ΔΕΗ και αναμένεται η σχετική προκήρυξη.

Η ΔΕΗ που αν κρατιέται ακόμη όρθια, κρατιέται χάρη στο φιλότιμο και το υψηλό αίσθημα ευθύνης, των λιγοστών που απέμειναν. Των λιγοστών που απέμειναν, για να τους χαρακτηρίζουν ανάλογα με την περίπτωση, την μία μέρα ήρωες την άλλη ρετιρέ.

Τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας πρέπει να τηρούνται απαρέγκλιτα από όλες τις πλευρές(Διοίκηση-εργαζόμενοι), για να μην θρηνούμε συνεχώς θύματα. Είναι απαραίτητο να συσταθούν οι επιτροπές Υ.Α.Ε.

Μοχλός ανάπτυξης της ΔΕΗ, δεν υπάρχει άλλος, από την επένδυση σε ειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό και φυσικά σε νέες υποδομές.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Στην εποχή του μνημονίου που όλα καταρρέουν, ήταν επόμενο να καταρρεύσει και το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας, προεξέχοντας του δικού μας, κάποτε πρωτοποριακού, ασφαλιστικού συστήματος.

Οι μειώσεις συντάξεων που συντελέστηκαν με τα μνημόνια, δυστυχώς δεν φαίνεται να τελειώνουν εδώ, καθώς αναμένονται νέες περικοπές, κυρίως στις επικουρικές, αφού το νέο ταμείο (ΕΤΕΑ) που δημιουργήθηκε μόνο ελλείμματα προκάλεσε και όλες οι συντάξεις όλων των ταμείων θα προσαρμοσθούν σε ίδια επίπεδα.

Από 1-1-2014 και εφεξής αλλάζει και ο τρόπος υπολογισμού της κ. σύνταξης και του εφάπαξ βοηθήματος.

Το νέο έτος, έχουμε ενιαίες ασφαλιστικές εισφορές σε όλους τους εργαζόμενους, πριν και μετά το 1993, στο νέο ταμείο επικουρικής ασφάλισης (ΕΤΕΑ), 3%.

Επίσης ενιαίες θα είναι και οι εισφορές στα ΒΑΕ (1,25%) και ΥΒΑΕ (1%), όπου οι παλαιοί εργαζόμενοι (πριν το 1993) θα πληρώνουν το επασφάλιστρο.

Με το Νόμο 4052/12 και 4075/12 δημιουργείται ο ΕΟΠΥΥ, η πρωτοβάθμια υγειονομική περίθαλψη, με πολλά προβλήματα, όπου είχε ως αποτέλεσμα να μειωθούν οι παροχές υγείας προς τους υπαλλήλους της ΔΕΗ, με απώτερο στόχο την πλήρη διάλυση των ιατρείων μας.

Αποτέλεσμα όλων αυτών που δημιουργήθηκαν, ήταν το κλείσιμο τελικά του ΕΟΠΥΥ και η δημιουργία ενός άλλου μοντέλου πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης, του ΠΕΔΥ (Πρωτοβάθμιο Εθνικό Δίκτυο Υγείας), με βάση το νόμο 4238/14.

Ενώ στο αρχικό σχέδιο ήταν το κλείσιμο των ιατρείων της ΔΕΗ, τελικά μετά από παρέμβαση του συνδικάτου, θα παραμείνουν έως έχουν με ταυτόχρονη μετακίνηση και μετεγκατάσταση όλων των ιατρείων εντός Αττικής, στον παλαιό χώρο, Μυλιέρου 13, Αθήνα.

Παράλληλα, υπήρξε διασφάλιση του αποσπασμένου μας προσωπικού, που εργάζεται στη συγκεκριμένη υπηρεσία.

Στόχος μας η πρόσθετη υγειονομική περίθαλψη του προσωπικού, όπου δεν θα έχει καμία οικονομική επιβάρυνση και δεν θα έχει καμία επίπτωση στο υπάρχον ασφαλιστικό μας σύστημα.

Μετά από παρέμβασή μας, είχαμε αλλαγή στον υπολογισμό της σύνταξης στα ΒΑΕ και στα ΥΒΑΕ, υπολογίζονται πλέον σε 1:30 σε όσους συνταξιοδοτούνται από 1-1-2013.

Στο καθεστώς ένταξης στα ΒΑΕ των υπαλλήλων του ΔΕΔΔΗΕ, το πλεονέκτημα της ένταξης, τείνει να γίνει μειονέκτημα για τους παλαιούς συναδέλφους και για αυτό το λόγο το συνδικάτο βρίσκεται σε διαβούλευση με τους αρμόδιους φορείς για την αποτροπή της αδικίας.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι της ΔΕΗ, σήμερα, δικαιολογημένα νοιώθουν περισσότερο από κάθε άλλο εργαζόμενο και συνταξιούχο οργή και αγανάκτηση.

Ένα ασφαλιστικό πρότυπο, ένα ασφαλιστικό με σοβαρή κοινωνική ανταπόδοση ένα ασφαλιστικό με τεράστια περιουσία, ενσωματωμένη στην περιουσία της ΔΕΗ, ένα ασφαλιστικό που χτίστηκε και λειτούργησε με αγώνες, έχει κυριολεκτικά διαλυθεί.

Πρέπει να βρούμε τρόπους αντίδρασης, καθώς τόσο οι ασφαλισμένοι της ΔΕΗ, αλλά και όλης της χώρας δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα καλό από αυτούς που τους διοικούν.

ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Για να λειτουργήσει ένα συνδικάτο, για να παράγει έργο, χρειάζονται πόροι, χρειάζεται οικονομική αυτοτέλεια και ευρωστία. Για να υπάρξει οικονομική αυτοτέλεια και ευρωστία, χρειάζεται χρηστή διαχείριση, νοικοκύρεμα και κανόνες.

Η μνημονιακή λαίλαπα δεν άφησε ανεπηρέαστα τα συνδικάτα, καθώς σε αυτή την συγκυρία οι δυνάμεις τις εργασίας δεν κατάφεραν να βρουν βηματισμό. Απροετοίμαστα, νωχελικά και άτολμα, αποκομμένα από τους εργαζόμενους και τα προβλήματα τους, συρθήκαν από τις εξελίξεις, με αποτέλεσμα να μετράμε διαρκώς απώλειες.

Τι έφταιξε; Τι δεν κάναμε σωστά; Που ολιγορήσαμε; Που κάναμε λάθος; Που.. και σε ποιους.. χαριστήκαμε;

Το συνδικαλιστικό κίνημα, που έχοντας απολέσει βασικές αρχές και αξίες, έχοντας χάσει πολύτιμο έδαφος στη συνείδηση του κόσμου, βρέθηκε σε θέση άμυνας, να απολογείται, να σύρεται από τις εξελίξεις και τις ορέξεις των αντιπάλων.

Έτσι τα συνδικάτα στη ΔΕΗ, σύρθηκαν από τις εξελίξεις και έγιναν μέρος του προβλήματος, στην διάσπαση της Επιχείρησης, όπου με δική τους πρωτοβουλία πήραν θέση πριν από την Διοίκηση και την Κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να ζούμε σήμερα τη διάλυση της Επιχείρησης.

Καθώς επίσης, το συνδικάτο βρέθηκε εκτεθειμένο και στη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, όπου ενέκρινε επί της ουσίας τη μνημονιακή πολιτική της κυβέρνησης και για αυτές τις επιλογές ερχόμαστε σήμερα, ως συνδικάτο, να διορθώσουμε τα δικά μας λάθη του παρελθόντος.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, αποκομμένο από τους εργαζόμενους και την κοινωνία και με αυτές τις πρακτικές δεν μπορεί να γίνει αξιόπιστο, όταν μάλιστα βάλλεται και από τις εσωτερικές του έριδες.

Όταν δίνεις έναν αγώνα χωρίς να έχεις το εσωτερικό μέτωπο αρραγές, όταν δεν υπάρχει ενότητα και σύμπνοια μεταξύ των μελών του, τότε ο αγώνας εκ των προτέρων είναι χαμένος, προς ικανοποίηση του εχθρού.

Αλήθεια, ποια είναι η εικόνα που έχουν σήμερα οι εργαζόμενοι, για τα συνδικάτα και τους συνδικαλιστές; Τι χρεώνουν στα συνδικάτα; Υπάρχουν σήμερα φαινόμενα αλαζονείας, καιροσκοπισμού, συναλλαγής και τυχοδιωκτισμού; Υπάρχουν συνδικαλιστές που πορεύονται με γνώμονα, τις προσωπικές στρατηγικές, την ιδιοτέλεια και την κομματική εύνοια; Υπάρχουν γκρίζες ζώνες που σχετίζονται, με αδιαφάνεια, συνδιοίκηση, συνδιαλλαγή;

- Αν υπάρχουν τέτοια φαινόμενα τι κάνουμε ;
- Τα αναδεικνύουμε ;
- Τα πολεμάμε ;
- Τα απομονώνουμε ;
- Τα απομακρύνουμε από τις γραμμές μας ;

Για να κερδίσουμε την χαμένη αξιοπιστία, πρέπει να αποδείξουμε, ότι έχουμε απαλλαγεί οριστικά και αμετάκλητα, από σύνδρομα του παρελθόντος, με πράξεις και όχι με λόγια.

Μα πάνω απ' όλα πρέπει να αποδείξουμε, ότι είμαστε συνεπείς με όσα λέμε και όσα πράττουμε και όχι να μεταβάλουμε άποψη και θέση ανάλογα με τα συμφέροντα του καθενός μας.

Για να τα πετύχουμε όλα αυτά, ας αρχίσουμε από το πιο απλό, να ξεχάσουμε ότι μας χωρίζει και να κρατήσουμε ότι μας ενώνει.